



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 903/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник др Енике Вег, адвокат у ..., против туженог Нафтна индустрија Србије АД Нови Сад, ради поништаја одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1947/2021 од 23.11.2021. године, у седници већа одржаној 20. априла 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1947/2021 од 23.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1947/2021 од 23.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1501/2020 од 16.04.2021. године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се пониште одредбе члана 4. став 1. и члана 8. став 2. Анекса број 23, број ... од 05.05.2020. године Уговора о раду број ... од 25.07.2012. године као незаконите. У ставу другом изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој понуди закључење анекса уговора о раду у којем ће бити назначено на ком нивоу послова се налазе послови ..., према КУ туженог бр. ... од 24.02.2020. године почев од 01.06.2020. године, као дана ступања на снагу анекса бр. 23 бр. ... од 05.05.2020. године, те захтев да јој тужени накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1947/2021 од 23.11.2021. године, одбијена је жалба тужиље као неоснована и потврђена је првостепена пресуда, а одбијен је и захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиље у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...

18/20), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиље за поништај, као незаконитих, одредби члана 4. став 1. и члана 8. став 2. анекса број 23 од 05.05.2020. године, којим је измењен уговор о раду од 25.07.2012. године. Нижестепени судови су побијане одлуке засновали на чињеници да тужени у спорном анексу број 23 уговора о раду тужилји није понудио измене радног места на коме је тужилја распоређена, као ни измене основне зараде, већ се измене састоје у усклађивању са изменама и допунама Колективног уговора туженог од 24.02.2020. године и Одлуке о начину обрачуна и исплати зараде и других примања од 06.08.2019. године. Стога, према становишту нижестепених судова, није било нужно уношење у анекс уговора у сегменту зараде и одредбе о нивоу послова тужилје чија се законитост испитивала у првостепеном поступку, јер је само вршено усклађивање са усвојеним изменама и допунама Колективног уговора, односно уговора о раду пратећим анексима. Из наведених разлога нижестепени судови закључују да анекс број 23 чији се делимични поништај тражи, не садржи одредбе које би мењале одредбе ранијих анекса уговора о раду закљученог са туженим, уз констатацију да је удовољено захтевима из одредбе члана 33. Закона о раду, посебно одредби става 2. у вези са тач. 11-13. и става 1. наведеног члана, те и форми прописаној за закључење анекса уговора о раду у смислу члана 172. став 1. Закона о раду, па закључују да нису постојали разлози за поништај одредби члана 4. став 1. и члана 8. став 2. анекса о раду бр. 23 од 05.05.2020. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи да је одлучивање о ревизији као посебној неопходно ради заузимања правног става по питању уношења „нивоа као елемента за одређивање висине зараде у уговору о раду, односно анекса уговора о раду“ и изјашњење о томе да ли се одбијањем тужбеног захтева да се у судским поступцима пониште одредбе анекса уговора о раду којима је утврђено да се одредба претходног уговора о раду са пратећим уговорима остави на снази истовремено конвалидирају и претходно закључени анекси за које је судским одлукама утврђено да су незаконити и као такви поништени, не представљају разлоге за одлучивање о ревизији тужилје као посебној. Без утицаја је позивање ревидента на одлуке првостепених и другостепених судова донетих у предметима са идентичном чињеничноправном садржином по тужби тужилје против туженог ради поништаја претходних анекса уговора о раду, из разлога што су у конкретном случају нижестепени судови применили материјално право и изразили становиште које је у сагласности са становиштем Врховног касационог суда када се ради о поништају анекса уговора о раду којим се не умањују, нити ограничавају раније стечена права запосленог по претходним анексима уговора о раду.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 24.07.2020. године ради поништаја појединих одредби анекса уговора о раду. Вредност предмета спора у тужби није означена.

Овај спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на делимичан поништај анекса уговора о раду. Имајући у виду да се ради о неимовинском спору у ком вредност предмета спора није означена, те како се не ради о спору из члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић